

УДК 001.102:303.73]:341.7
DOI: 10.31866/2616-7654.8.2021.247592

ІНФОРМАЦІЙНО- АНАЛІТИЧНА СКЛАДОВА ДІЯЛЬНОСТІ ДИПЛОМАТИЧНИХ УСТАНОВ

*Юлія Чепелюк,
аспірантка Київського національного
університету культури і мистецтв
(Київ, Україна)
e-mail: chepelyuk12@gmail.com
ORCID: 0000-0003-4834-1392*

Мета статті – розкрити сутність інформаційно-аналітичної складової діяльності дипломатичних установ. Методологія дослідження ґрунтується на сукупності загальнонаукових методів аналізу та синтезу, узагальнення і систематизації, що дало змогу досягти мети статті. Наукова новизна отриманих результатів полягає в акцентуванні уваги на напрямках здійснення інформаційно-аналітичної діяльності дипломатичних установ: зборі та аналізі інформації в інтересах зовнішньої і внутрішньої політики держави, що їй гарантуватиме їй гідне положення на міжнародній арені; забезпеченні інформаційної підтримки зовнішньої і внутрішньої політики держави.

Наголошено, що значне зростання обсягів інформації, збільшення її різноманіття за змістом і масштабне розповсюдження передових технологій, які дають змогу не лише передавати інформацію на величезні відстані, а й швидко обробляти великі масиви даних, вимагають від дипломатичних установ особливих підходів до форм і методів інформаційно-аналітичної діяльності. Йдеться про необхідність набуття навичок роботи з інформаційно-комунікаційними технологіями поряд із використанням традиційних каналів отримання та передання інформації, а також безпосереднім людським спілкуванням. Кожен із цих каналів отримання інформації має свою специфіку, а це, зі свого боку, актуалізує необхідність вибору оптимально можливої кількості різних джерел інформації, враховуючи сутність і характер завдань, що стоять перед дипломатичною установою. Забезпечення керівництва держави якісними аналітичними матеріалами висуває вимогу їх відповідності таким характеристикам, як об'єктивність, достовірність, повнота тощо, при цьому пропозиції і рекомендації, вироблені дипломатичною установою, повинні містити прогноз подальшого розвитку події чи ситуації у країні перебування і в світі загалом.

Ключові слова: інформаційно-аналітична діяльність, інформація, дипломатична установа, дипломатичне представництво.

ВСТУП

В сучасних умовах широкомасштабного доступу до різноманітної інформації особливо важливою стає інформаційно-аналітична складова діяльності державних організацій. Якщо йдеться про дипломатичну установу, то наголошуємо на обробці та генеруванні інформації, необхідної для прийняття обґрунтованих рішень у зовнішньо- і внутрішньополітичній сферах, а також виробленні прогнозів для ефективного функціонування держави. Інформаційно-аналітична робота дипломатичних установ має свою специфіку і є об'єктивною необхідністю. Але головною метою інформаційно-аналітичної роботи дипломатичних установ є саме інформування керівництва своєї держави про події і ситуації у країні перебування, її зовнішню політику та ін., а також ознайомлення іноземної громадськості зі своєю країною. По суті, йдеться про відносини в інформаційному середовищі, які

виникають у результаті обробки інформації дипломатичними установами. Цей напрям їх діяльності активно використовується для отримання переваги в політиці – такі поняття, як «інформаційне протиборство», «інформаційна війна», «інформаційна перевага» та ін. уже давно стали невід’ємною частиною не лише журналістського, а й політичного дискурсу.

ОГЛЯД ПУБЛІКАЦІЙ І ДОСЛІДЖЕНЬ ІЗ ТЕМИ

Інформаційно-аналітична робота державних установ традиційно є предметом вивчення у різних галузях і сферах діяльності. Так, загальні питання теорії і практики інформаційних воєн, зокрема у зв’язку з дипломатичною діяльністю, розкрито у дослідженнях І. Панаріна (Панарин, 2003, 2004) і Г. Почепцова (1999, 2006). Теоретико-методологічні засади інформаційно-аналітичної діяльності бібліотек України викладено у працях О. Кобелева (2013, 2016). Заслужують на увагу праці співробітників Служби інформаційно-аналітичного забезпечення – структурного підрозділу НБУВ. Одними із пріоритетних напрямів розвитку служби є використання передових методів моніторингу й обробки інформації, посилення аналітичної і прогностичної складової в інформаційно-аналітичних матеріалах служби, а також розробка теоретичних та науково-практичних питань бібліотечного обслуговування на основі впровадження електронних інформаційних технологій (В. Горючий (2015), Т. Гранчак (2012), М. Закіров (2017) та ін.).

Однак сутність інформаційно-аналітичної діяльності безпосередньо у міжнародних відносинах, завдання і структура інформаційно-аналітичної діяльності у сфері міжнародних відносин, напрями аналітичної діяльності зарубіжних установ, інформаційне забезпечення прийняття зовнішньополітичних рішень висвітлені у наукових публікаціях фрагментарно. Можна відзначити лише окремі статті, в яких, зокрема, досліджено вплив сучасних цифрових інформаційно-комунікативних технологій на розвиток і практику здійснення дипломатичної служби держави (П. Андрієнко і Г. Сарапін (2021) та ін.). З огляду на вищевикладене, питання інформаційно-аналітичної діяльності дипломатичних установ набувають особливої актуальності.

Мета статті – розкрити сутність інформаційно-аналітичної складової діяльності дипломатичних установ.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Інформаційно-аналітична діяльність дипломатичних установ, як, власне, і багатьох інших установ, передбачає збір інформації, її аналіз, узагальнення та систематизацію і, відповідно, вироблення висновків і рекомендацій. Цей аспект діяльності дипломатичних установ уперше був закріплений у Віденській Конвенції про дипломатичні відносини (1961) – одному з основних нормативно-правових актів у сфері дипломатичного права, ратифікованому Указом Президії ВР УРСР у 1964 році. Однією із функцій дипломатичного представництва Конвенція визнає з’ясування законними способами подій у державі перебування і повідомлення про них уряду акредитованої держави, тобто своєї країни (ст. 3, пункт d) (Венская Конвенция о дипломатических сношениях, 1964). В Україні завдання дипломатичних установ викладені в «Положенні про закордонні дипломатичні установи України», затвердженому Указом Президента України у 2021 році. Згід-

но з цим Положенням, до основних функцій дипломатичних установ віднесено, зокрема: поширення інформації про Україну в державі перебування або міжнародній організації; проведення аналізу стану відносин України з державою перебування або міжнародною організацією, зовнішньої та внутрішньої політики держави перебування, її соціально-економічного розвитку, діяльності міжнародної організації; забезпечення державних органів інформацією з питань зовнішньої і внутрішньої політики держави перебування, діяльності міжнародної організації (Положення про закордонні дипломатичні установи України, 2021). Остання функція – забезпечення державних органів інформацією, необхідною для здійснення ефективної зовнішньої та внутрішньої політики України, – не лише закріплена і в Законі України «Про дипломатичну службу» (2018), а й доповнена функціями здійснення інформаційного забезпечення Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України з питань зовнішньополітичної діяльності; а також поширення інформації про Україну за кордоном. Цими функціями діяльність дипломатичних представництв не обмежується: згадане вище Положення вказує на обов'язок участі у підготовці пропозицій щодо розвитку політичних, економічних, гуманітарних, культурних, наукових та інших зв'язків України з державою перебування або міжнародною організацією, а в Законі йдеться і про підготовку пропозицій щодо вдосконалення законодавства України у сфері міжнародних відносин. Таким чином, діяльність дипломатичних представництв передбачає не лише збір та аналіз інформації, а й розробку рекомендацій законодавчим органам та керівництву держави. Дипломатична установа не просто постачальник інформації – її головним завданням є активна участь у зовнішньополітичній діяльності своєї країни, а також надання аналітичних даних і пропозицій для прийняття конкретних урядових рішень. Використовувана при цьому дипломатичною установою інформація набуває надзвичайно важливого значення, адже йдеться про захист національних інтересів України у державі перебування або при міжнародній організації; виявлення загроз і викликів національним інтересам України, загроз правам та інтересам громадян і юридичних осіб України у державі перебування або міжнародній організації, забезпечення дипломатичними засобами і методами протидії таким загрозам (Положення про закордонні дипломатичні установи України, 2021).

Аналітичні дані, надані дипломатичним представництвом, мають відображати об'єктивну картину про положення держави на світовій арені та сприяти прийняттю правильних рішень, а отже, інформація повинна відповідати загальноприйнятим критеріям її якісного оцінювання: об'єктивність (віддзеркалення зовнішнього світу, який існує незалежно від свідомості і бажання людини), достовірність (відображає реальний стан справ і відсутність помилок), повнота (достатність інформації для розуміння та ухвалення рішень), корисність, або релевантність (відповідає запитам споживача, є важливою для конкретного завдання), актуальність, або своєчасність (важливість інформації на конкретний момент часу), доступність (міра можливості отримання інформації конкретним споживачем), адекватність (міра відповідності інформації, отриманої споживачем, тому, що автор вклав в її зміст), зрозумілість (зрозуміло виражена і чітко репрезентована інформація), захищеність (неможливість несанкціонованого використання або зміни інформації), інформативність (властивість інформації в невеликому обсязі

достатньо повно характеризувати об'єкт чи явище) (Іванов та ін., 2015, с. 19–20). Коли йдеться про інформацію, якою оперують дипломатичні представництва, її актуальність підкреслює її значущість з огляду інтересів держави, достовірність – надійність відомостей, що вимагає їх перевірки за різними джерелами, а повнота – надання чіткого й однозначного уявлення про проблему тощо.

Найвищим рівнем інформаційно-аналітичної роботи за складністю є документ прогностичного характеру. В дипломатичній роботі можливість передбачити події чи запобігти небажаним цінується вкрай високо – така інформація потрібна щоразу, коли йдеться про потребу вибору орієнтирів у зовнішній і внутрішній політиці, дипломатичних кампаніях, зокрема й інформаційних. Причому такі документи завжди є секретними й охороняються відповідно до Закону України «Про державну таємницю» (1994) – до них застосовуються грифи різного рівня секретності: «таємно», «цілком таємно» та ін. Робота з цією інформацією організована таким чином, що вона потрапляє лише до кола чітко визначених працівників, які зобов'язані працювати із цими документами в межах вимог, за порушення яких передбачена юридична відповідальність. Уся діяльність дипломатичних установ регламентується рядом нормативно-правових актів, зокрема, «Інструкція про порядок забезпечення комплексної безпеки дипломатичних установ України за кордоном» (1995) регламентує і порядок запобігання витоку інформації з обмеженим доступом технічними каналами (мовна та візуальна інформація, обробка, передавання і зберігання інформації в технічних системах).

У дипломатичній діяльності вкрай важливо вміти «видобувати» інформацію не просто із друкованих, недрукованих чи електронних джерел, – визначальне значення має інформація про взаємовідносини між політичними партіями і державними діячами, про їх зв'язки з фінансовими колами, ЗМІ тощо. Каналами отримання такої інформації можуть бути прямі контакти з людьми, які мають безпосереднє відношення до формування чи реалізації зовнішньої і внутрішньої політики в країні, експертами та ін. Тобто суть дипломатичної діяльності полягає у вмінні в процесі обміну відомостями і міркуваннями про різні питання зовнішньо- і внутрішньополітичного характеру отримати інформацію, яка відіграє істотну роль у процесі розуміння подій, що відбуваються в країні перебування та її політиці. Виявлення такої інформації – процес тривалий, він вимагає знання специфіки країни перебування, постійний моніторинг ситуації в країні тощо, накопичення фактів, їх узагальнення та професійний аналіз, а також володіння методами використання цієї інформації. Не менш важливо вміти відокремити у величезних інформаційних потоках справжню інформацію від дезінформації, чуток і відвертої пропаганди, а також аналізувати їх для цілей інформаційно-аналітичної роботи.

Таким чином, інформаційно-аналітична діяльність дипломатичних установ передбачає обробку не лише офіційної інформації, інформації, поширюваної у ЗМІ, у тому числі й електронних, а й інформації, отримуваної від політологів, різних центрів вивчення громадської думки, опозиційних лідерів та ін. Варто звернути увагу, що лєвова частка цієї інформації – це відкриті джерела (всупереч поширеній думці, що необхідна інформація здобувається через неправомірні канали), робота з якими – найбільш важлива і об'ємна частина інформаційно-аналітичної діяльності. У загальних рисах ідеться про державні концепції політи-

ки і безпеки, офіційні заяви і звернення представників урядових кіл, матеріали нарад і засідань на державному і відомчому рівнях, прес-конференції, брифінги і різні угоди та ін., а також заяви і критику політики керівництва держави опозиційними силами, прогнози експертів щодо зовнішньо- і внутрішньополітичного розвитку країни та ін. Інформація, що міститься у ЗМІ, важлива для з'ясування тенденцій у громадській думці, настроях населення в його ставленні до політики держави та ін. Експертна, науково обґрунтована і статистично перевірена інформація міститься в оприлюднених працях дослідницьких та аналітичних центрів країни – тут одночасно міститься і первинна, і вторинна інформація, що істотно допомагає у формуванні розуміння конкретної проблеми чи питання. Це може бути оцінювання стану і перспектив розвитку країни, прогноз розвитку міжнародної ситуації в певному регіоні чи у світі загалом, тенденції у зовнішній і внутрішній політиці тощо. По суті, йдеться про так звану дипломатичну розвідку (хоча такий термін і суперечить істинному призначенню дипломатії: переконувати у мирних намірах і правильності політики) – збір, систематизація і первинний аналіз інформації, зібраної у результаті діяльності дипломатичної установи.

Методи аналізу інформації стандартні і широко відомі: 1) якісні, 2) кількісні і 3) загальнонаукові. До першої групи відносяться: метод висування гіпотез, метод інтуїції, метод спостереження, метод порівняння. З кількісних методів найбільш поширеним є статистичне дослідження. Загальнонаукові – це методи письмового та усного опитування, метод індивідуальної розмови та метод експертного оцінювання. Застосування цих методів у дипломатичній діяльності може забезпечити розуміння передумов, причин і наслідків певних подій у суспільно-політичному чи дипломатичному житті, взаємозв'язку цих подій з іншими подіями або явищами. Але чи не найефективнішим у дипломатичній роботі є логіко-інтуїтивний метод – синтез знань, логіки та інтуїції, його застосування дає змогу створити модель досліджуваної події чи ситуації. При цьому з'являється можливість виявити нові тенденції, які уможливають прогноз розвитку подій у майбутньому.

Таким чином, інформаційно-аналітична робота дипломатичних установ із забезпечення дипломатичних акцій, зовнішньо- і внутрішньополітичної діяльності країни – це робота, результат якої значною мірою залежить від її системного характеру, якісного аналізу фактів у масштабах дипломатичної служби країни з метою виявлення реальної картини того, що відбувається, прогнозування розвитку ситуації і вироблення рекомендацій про подальші практичні дії. Саме на таких принципах і повинна ґрунтуватися інформаційно-аналітична робота дипломатичних установ.

ВИСНОВКИ

Інформаційно-аналітична діяльність дипломатичних установ може бути представлена у двох напрямках: 1) збір та аналіз інформації в інтересах зовнішньої і внутрішньої політики держави, що гарантуватиме їй гідне положення на міжнародній арені; 2) забезпечення інформаційної підтримки зовнішньої і внутрішньої політики держави. Ця вихідна інформація має чітко спрямований характер, який визначається завданнями діяльності дипломатичної установи за кордоном.

Значне зростання обсягів інформації, збільшення її різноманіття за змістом і масштабне розповсюдження передових технологій, які дають змогу не лише пе-

редавати інформацію на величезні відстані, а й швидко обробляти великі масиви даних, вимагають від дипломатичних установ особливих підходів до форм і методів інформаційно-аналітичної діяльності. Йдеться про необхідність набуття навичок роботи з інформаційно-комунікаційними технологіями поряд із використанням традиційних каналів отримання та передання інформації, а також безпосереднім людським спілкуванням. Кожен із цих каналів отримання інформації має свою специфіку, а це, зі свого боку, актуалізує необхідність вибору оптимально можливої кількості різних джерел інформації, враховуючи сутність і характер завдань, що стоять перед дипломатичною установою. Забезпечення керівництва держави якісними аналітичними матеріалами висуває вимогу їх відповідності таким характеристикам, як об'єктивність, достовірність, повнота тощо, при цьому пропозиції і рекомендації, вироблені дипломатичною установою, повинні містити прогноз подальшого розвитку події чи ситуації у країні перебування і в світі загалом.

Необхідність ефективно працювати з різноманітною інформацією, аналізувати її і робити правильні висновки, особливо в умовах повсюдної цифровізації сучасного суспільства, актуалізує потребу підвищення професійного рівня підготовки працівників дипломатичної служби, що ставить перспективу подальших досліджень.

СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ

- Андрієнко П. П., Сарапін Г. А. Роль інформаційного забезпечення дипломатичної діяльності в умовах глобалізаційних процесів сучасності. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*. 2021. Вип. 7. С. 8–23.
- Венская Конвенция о дипломатических сношениях. 18 апр. 1964 г. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_048#Text (дата звернення: 20.11.2021).
- Горовий В. М. Національні інформаційні процеси в умовах глобалізації : монографія / ред. О. С. Онищенко. Київ : НБУВ, 2015. 330 с.
- Гранчак Т. Ю. Бібліотека і політична комунікація : монографія / ред. Л. А. Дубровіна. Київ : НБУВ, 2012. 481 с.
- Закіров М. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології як фактор еволюції соціально-політичних відносин. *Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського*. 2017. Вип. 46. С. 11–30.
- Закон України «Про державну таємницю». *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1994. № 16. Ст. 93.
- Закон України «Про дипломатичну службу». *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2018. № 26. Ст. 219.
- Іванов В. Г., Карасюк В. В., Гвозденко М. В. Основи інформатики та обчислювальної техніки : підручник / за заг. ред. В. Г. Іванова. Харків : Право, 2015. 312 с.
- Інструкція про порядок забезпечення комплексної безпеки дипломатичних установ України за кордоном : затверджено наказом Міністра закордонних справ України від 11 лип. 1995 р. № 1041. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0338-95#Text> (дата звернення: 20.11.2021).
- Кобелев А. Н. Информационная аналитика в контексте трансформации библиотечного социального института Украины. *Молодий вчений*. 2016. Вип. 12.1(40). С. 149–155.
- Кобелев О. М. Інформаційно-аналітична діяльність бібліотек України: теоретико-методологічні засади розвитку : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора наук із соціал. комунікацій : 27.00.03 Харків, 2013. 34 с.

- Кобелев О. «Інформаційний аналіз і консалтинг» у системі підготовки спеціалістів бібліотечно-інформаційної сфери. *Бібліотечний вісник*. 2016. № 3. С. 18–23.
- Панарин И. Информационная война и дипломатия. Москва : Городец, 2004. 47 с.
- Панарин И. Технология информационной войны. Москва : КСП+, 2003. 320 с.
- Положення про закордонні дипломатичні установи України : затверджено Указом Президента України від 15 берез. 2021 р. № 99/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/99/2021#Text> (дата звернення: 20.11.2021).
- Почепцов Г. Г. Теория и практика информационных войн. Рівне : Волинські обереги, 1999. 50 с.
- Почепцов Г. Г., Чукут С. А. Інформаційна політика : навч. посіб. Київ : Знання, 2006. 663 с.

REFERENCES

- Andriienko, P. P., & Sarapin, H. A. (2021). Rol informatsiinoho zabezpechennia dyplomatychnoi diialnosti v umovakh hlobalizatsiinykh protsesiv suchasnosti [The role of information support of diplomatic activity in the conditions of modern globalisation processes]. *International Relations: Theory and Practice Aspects*, 7, 8–23 [in Ukrainian].
- Venskaya Konventsiya o diplomaticheskikh snosheniyakh* [Vienna Convention on Diplomatic Relations]. (1964). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_048#Text [in Russian].
- Horovyi, V. M. (2015). *Natsionalni informatsiini protsesy v umovakh hlobalizatsii* [National Information Processes in the Context of Globalisation] [Monograph]. V.I. Vernadsky National Library of Ukraine [in Ukrainian].
- Hranchak, T. Yu. (2012). *Biblioteka i politychna komunikatsiia* [Library and Political Communication] [Monograph]. V. I. Vernadsky National Library of Ukraine [in Ukrainian].
- Zakirov, M. (2017). Suchasni informatsiino-komunikatsiini tekhnologii yak faktor evoliutsii sotsialno-politychnykh vidnosyn [Modern information and communication technologies as a factor in the evolution of socio-political relations]. *Naukovi Pratsi Natsionalnoi Biblioteky Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho*, 46, 11–30 [in Ukrainian].
- Verkhovna Rada of Ukraine. (1994, January 21). *Pro derzhavnu taiemnytsiu* [About a State Secret] (№ 3855-XII). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text> [in Ukrainian].
- Verkhovna Rada of Ukraine. (2018, Juni 7). *Pro dyplomatychnu sluzhbu* [About the Diplomatic Service] (№ 2449-VIII). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2449-19#Text> [in Ukrainian].
- Ivanov, V. H., & Karasiuk, V. V., & Hvozdenko, M. V. (2015). *Osnovy informatyky ta obchysluvalnoi tekhniki* [Fundamentals of Computer Science and Computer engineering]. Pravo [in Ukrainian].
- Ministry of International Affairs. (1995, Juli 11). *Instruktsiia pro poriadok zabezpechennia kompleksnoi bezpeky dyplomatychnykh ustanov Ukrainy za kordonom* [Instruction on the Procedure for Ensuring the Comprehensive Security of Diplomatic Missions of Ukraine Abroad] (№ 1041). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0338-95#Text> [in Ukrainian].
- Kobelev, A. N. (2016). Informatsionnaya analitika v kontekste transformatsii bibliotecnogo sotsial'nogo instituta Ukrainy [Information analytics in the context of the transformation of the library social institute of Ukraine]. *Molodyi Vchenyi*, 12.1(40), 149–155 [in Russian].
- Kobieliev, O. M. (2013). *Informatsiino-analitychna diialnist bibliotek Ukrainy: teoretyko-metodolohichni zasady rozvytku* [Information-analytical Activity of Libraries of Ukraine: Theoretical and Methodological Principles of Development] [Abstract of DSc Dissertation, The Kharkiv State Academy of Culture] [in Ukrainian].
- Kobieliev, O. (2016). "Informatsiinyi analiz i konsal'tynh" u systemi pidhotovky spetsialistiv bibliotечно-інформаційної сфери. *Bibliotечnyi visnyk*, 3, 18–23 [in Ukrainian].
- Panarin, I. (2004). *Informatsionnaya voina i diplomatiya* [Information Warfare and Diplomacy]. Gorodets [in Russian].

- Panarin, I. (2003). *Tekhnologiya informatsionnoi voyny [Information War Technology]*. KSP+ [in Russian].
- President of Ukraine. (2021, March 15). *Polozhennia pro zakordonni dyplomatychni ustanovy Ukrainy [Regulations on Foreign Diplomatic Missions of Ukraine]* (№ 99/2021). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/99/2021#Text> [in Ukrainian].
- Pocheptsov, G. G. *Teoriya i praktika informatsionnykh voyn [Theory and Practice of Information Warfare]*. Volynski oberehy [in Russian].
- Pocheptsov, H. H., & Chukut, S. A. (2006). *Informatsiina polityka [Information Policy]*. Znannia [in Ukrainian].

UDC 001.102:303.73]:341.7

Yuliia Chepeliuk,
*PhD student, Kyiv National University
of Culture and Arts
(Kyiv, Ukraine)
e-mail: chepelyuk12@gmail.com
ORCID: 0000-0003-4834-1392*

THE INFORMATION AND ANALYTICAL COMPONENT OF THE ACTIVITIES OF DIPLOMATIC INSTITUTIONS

The purpose of the article is to reveal the essence of the information and analytical component of the activities of diplomatic institutions. The research methodology is based on a set of general scientific methods of analysis and synthesis, generalisation and systematisation, which made it possible to achieve the goal of the article. The scientific novelty of the findings consists in focusing on the areas of information and analytical activities of diplomatic institutions: collecting and analysing information in the interests of the foreign and domestic policy of the state, which will guarantee it a worthy position in the international arena; providing information support for the country's foreign and domestic policy.

It is noted that a significant increase in the volume of information, in its content diversity, and a large-scale spread of advanced technologies that allow not only transmitting information over vast distances but also quickly processing large amounts of data, require diplomatic institutions to give special treatment to the forms and methods of information and analytical activities. The matter concerns the need to acquire skills in working with information and communication technologies, along with the use of traditional channels for receiving and transmitting information, as well as direct human communication. Each of these channels for obtaining information has its characteristics, which, in turn, highlights the need to choose the optimal possible number of different sources of information, taking into account the essence and nature of the tasks undertaken by a diplomatic institution. Providing the state leadership with high-quality analytical materials requires their compliance with such characteristics as objectivity, reliability, completeness, etc., while proposals and recommendations made by a diplomatic institution should contain a forecast of the further development of the event or situation in the host country and worldwide.

Keywords: information and analytical activity, information, diplomatic institution, diplomatic mission.

Стаття надійшла до редакції 21.10.2021 р.